Ачнице (то) умал. отъ аче, ачнице. Ви Згорофъ гари тарла ечаница. М. 55, у насъ е обичай, кога отбиваме малки чай ачница отъ малкитѣ имъ, да ги пращаме. Л. Д. 1869. р. 163. Вино пиехми ачницу Ѳ Ѳумн. Гл. 65. Превод. Вс. Грабнѣ влъкъ тъ Самуилъ ачнице то ми (райна) р. 88. (Стоянъ) мислаше (Горянка) още и тихо думаше, мислѣ байково ачнице, каквото е сладко и вкусно като ачнице при мама.

Ачнца (та) 1) мн. на ачнице. 2) дребни парчета или парчиця се вика дали като подъ покритие на нѣкои човѣци.

Ачнчъ, ча, че — чий, тоже що ачнчкий, — ший.

Ачвлъ (тъ) 1) мѣсто, конюшня, дѣто прибираме овци тъ лѣтѣ — начлъ, тоже, бачило, бачия, пандра, поата. 2) кошара, зимникъ, зимовище, мѣсто дѣто прибираме овци. 3) ачвлъ, кашъ, кошче; рогъ, щитъ.

Ачгонка (та) в. Чонка и цигонка.

Ачопанинъ (тъ) в. Чопанинъ и циганинъ.

Ачгрлякъ (тъ) в. агарлякъ.

Ачъръ — ръ. прил. неизм. тежъкъ, мѣченъ, мученъ, бавенъ. Ачъръ пица, мудно пица, ачъръ ходи, тежко ходи, дръжи се ачъръ, дръжи се на тежко, на голямо. Ачъръ ачъръ полека, изтежко; тежкоходъ човѣкъ.

Ада (та) островъ, островъ, дръ. Зидъ градинитѣ, по край Адитѣ стоятъ руски кораби. р. 174. (Стоянъ) Отсѣли нѣмъ идитъ до малкий тъ грачъ. р. 180.

Адаканаси мѣсто, дѣто се прагове тъ на Дунавъ отъ Оршово на горѣ. инакъ нарицяно и Демиръ капия или Желѣзни врата.

Адалийка (та) островчанка и — вчанка.

Адалийче (то) дѣте, момче отъ нѣкой островъ, островчанче.

Адалия (та) мн. родъ и членки членъ. островчанинъ, — вчанинъ.

Адасованъ единъ видъ кромидъ (изрѣдъ лукъ) бѣлъ сѣвѣтъ, по островъ ръвалъ. За дръ. Островски лукъ.

Адамлякъ (тъ) човѣчество, — вѣщество, — вѣщина.

Адатовъ, вско — вий (тъ) на Адама, отъ Адамъ.

Адамски, ска, ско, — ский (тъ) отъ Адама. Адамски родъ, кодѣтъ Зи нѣкой извѣстенъ добръ, лѣрно, ~~дѣто~~ отличенъ човѣкъ.

Адамъ 1) мн. ~~ме~~ На първий човѣкъ. Дѣдо Адамъ. Инсѣлно собрано или. 2) тур. човѣкъ. Адамъ бѣлъ или, на глава, на човѣкъ. Адамъ бой (дѣлбоко или високо) единъ човѣкъ, единъ расъ, единъ расъ.

Адамъ — дидамъ, дума безъ значение, що се дава отъ дѣцата въ единъ видъ игрище или игра: Едно ли, дволи, чоорили, тамъ, адамъ, дидамъ —

Адашинъ, — дашъ (тъ) чѣонтецъ, който е или едно или съ мене. Дръ. тъ воинитѣ; имениякъ. Вигрдамъ чендеи тоди дервишинъ, който ми каза "мерабъ" адашъ" и свиня до мене. Х. 1, 134. Свинятъ тозимой адашъ дервишъ тъ — 15в. Кажи ти, адашъ, съ вуйчя й ли ще ми вѣнчѣ или съ мене? Зк. 184.

Адвокатинъ — кати (тъ) Защитникъ въ съдъ тъ, Заступникъ, вскилинъ човѣкъ на кой то работи тъ и доходи по извѣстенъ да Защищава права тъ на чѣстни лици.

Адвокатски, ска, ско — ский (тъ) що се отнася до адвокатинъ. Адвокатско писалище, адвокатски слѣдки.

Адвокатски нар. по адвокатски, като адвокатинъ. Той постъпва адвокатски, адвокатскати.

Адвокатство (то), Званиетъ и дѣлъжността на адвокатинъ.

Адвокатякъ (тъ) тоже що адвокатство.

Адвокатури (та) Заниманиетъ съ адвокатство и прачъ тъ на вѣчурие то за адвокатинъ.

Ад' мн. ~~Ад' отъ ~~хидѣ~~ й~~ ай, и Ад' отъ хидѣ. Ад' да идемъ.

Ада в. Ада, ада. Всѣка момчинай дитвечѣ дояжъ чеси, а да видимъ на хорото Л. Ч. 137. Лесное бабиа да ядемъ или крушки а да видимъ какъ ще ядемъ горчивадицитѣ.

Адаманъ (тъ) цвр. Драгоцѣнъ камъкъ твѣрдъ якъ 2) прилис човѣкъ съ твѣрдо воля, непоколебимъ. — Диямантъ, алмазъ и елмасъ.

— посл. Ч. 181. В. Я да. 2) в мѣсто сруб: Онѣ народи комто не простуцитъ ни единъ чѣсецъ, а да не работятъ за своитѣ интерѣси. Л. Д. 1871. р. 153. Имамъ адма стопанинъ или домакинъ на ниця, съ стоянето въ какво да било, и да имамъ въ човѣчестъ ти и своето Завѣщание приготвено. — 1872. р. 282.

Ада дѣ, нар.